

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
M O C S.Mindennemű kézirat,
levél, hirdetés elfogadá-
sára, az előfizetési díjak
és hirdetési összegek be-
szedésére egyedül ille-
tőkes a„Mezőségi Híradó”
szerkesztősége Mocs.
Kéziratot nem adunk vissza.

MEZŐSÉGI HIRADÓ

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Dániel Géza. Főmunkatárs: Orbán Ferenc.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona.

Fél évre 4 „

Negyed évre 2 „

Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések díjszabás
szerint.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.

Szövetkezetünk.

Egyeseknek ideális gondolata csak úgy realizálható, ha többen tömörülnek az üdvösnek itelt cél megvalósításáért. Az elmének sok elmélkedéssel nyert, hasznosnak látszó igyekezete csak akkor érdemli meg az életerős eszme elnevezést, ha a nyilvánosság előtt is — több szem többet látva — olyan-
nak tűnik fel. A mezőségi metropolis-
ban mozgalom indult meg és a kezdet
kezdetéről ítélve, kevés elhamarkodás-
sal rózsásnak lehetne mondani az álla-
potokat.

A fogyasztási szövetkezet eszméje
sikerrel kecsegtet, és ha valami külön-
álló okból hamarosan be nem borul,
egy életrevaló, célszerű és hasznos
gondolat ölt ruhát és egy hasznos in-
tézménnyel gazdagabb lesz nem csu-
pán Mocs, hanem topografailag Mocs-ra
utalt vidék is. Tartsunk lépést és szen-
teljünk néhány sort a március 11-én
elfogadott gondolatnak, az elvi meg-
alakuláson átment fogyasztási szövet-
kezetnek. Első kérdésünk is az, hogy
van-e szükség fogyasztási szövetkezetre?
Valami harminc intelligens ember nyi-
latkozott, minden külső kényszertől,
minden mellék tekintettől menten.
Valahányra ismerős a viszonyokkal és
így nem hullhat fejére a vád, hogy az
erkölcsi obligó számításból való kifelej-
tésével tette volna. Ritka dolog, mely-

nek mindenki barátja, és mely ellen a
kezdet kezdetén sem nyilvánul nem
csupán ellenszenv, de még más irányu,
aggódás, töprengés szülte ellentétes
hang sem. Az az alakuló értekezlet
egy nagy, harmonikus egész kör gon-
dolkozásának megfelelően határozott.
Határozott minden előzetes, hossza-
sabb verbuválás nélkül, mert érezte
a határozat szükségességét. Nekünk
nem elég az egyöntetű megállapodás.

A békés elvi kijelentésnél megáll-
nunk nem lehet. Keresnünk kell az
okokat, melyek a helyzetet ilyené
alakították. Milyen cél állhatott a már-
cius 11-i értekezlet előtt, mikor a
mocsi fogyasztási szövetkezet eszméjét
egyöntetűen magáévá tette. Üzleti
szempont uralta-e a megjelentek lelkét,
vagy valami erkölcsi alapja is van
ennek a dolognak? Mindkettő. Az
érdek szálai fűzik az embert ehhez és
ahhoz a dologhoz is. Az önérdék is
valami a mai szegény és annyi oldal-
ról igényeket támasztó világban. Ez
az ideálisan tiszta önzés, önjóllétünk
munkálása és az ahhoz vezető esz-
közök megszerzése adta meg, érlelte
meg és teremti meg nálunk a fogyasz-
tási szövetkezetet. És itt jó lesz ideje-
korán eloszlatni valami balhiedelmet,
minek eloszlatását megérdemli az ügy.

Mi a fogyasztási szövetkezet? A
fogyasztó-közönség kartellje, szövet-
kezése, egygyé tömörülése, hogy házi

szükségeit lehető legjutányosabb
áron szerezhesse be. Tehát nem üzlet,
mert ennél a fogyasztó közönség ér-
deke és nem a tulajdonos érdeke,
haszna az elsőrendű cél. Most nézzük
a dolgot. Kartellbe állunk. Szövetke-
zetet alakítunk. És ezt tesszük azért,
hogy legyen egy kereskedésünk, hol min-
denkor és mindent a viszonyokhoz mért
legalsóbb áron szerezhethet be a részvé-
nyes. Én — tegyük fel — veszek egyet-
len részvényt, minek ára 20 korona.
Nem nagy összeg, és így évi kamatja
is nem valami sok. 5%-al 1 korona.
És nekem ezért a koronáért kapnom
kell és valóban kapni is fogok 20—30
koronával vetekedő ellenértéket. Ha
jól megy a fogyasztási szövetkezet
dolga, a befektetett alap részvény idő-
vel még kamatot is hoz, szóval a
rendes háztartási dolgok bevásárlásá-
nál nyereséggel zárul mindig a lezá-
rás és a befektetett tőke is egy er-
kölcsi testület keretében mindig kész
vagyon.

A fogyasztási szövetkezet — ellen-
tétben a pusztán anyagi haszonra fektetett
bármely üzlettel, mentől több
egyen tömörülését involválja, követeli.
Minél nagyobb a közönség, annál
nagyobb a fogyasztás is. Mentől többen
fogunk kezdet, annál rakottabb és min-
dent nyújtó lesz a szövetkezet boltja.
És a társadalomnak itt van tere a
munkára. Megnyerni mindenkit az

A „Mezőségi Híradó” tárcája.

Neró aranyháza.

Mesének, rég mult idők regéjének tar-
tottuk.

Ha talán kezünk ügyében akadt valami
róla, fejcsóválva raktuk félre a könyvet;
gunyos mosoly játszadozott ajkainkon.
Nem hittük el.

Pedig nem mese az.

Meg szoktuk már különben, Neróról
mindenfélét hallani.

Ne riadjunk tehát vissza azoktól a rop-
pant arányoktól, attól a mesés fénytől s
hihetetlen kincstől, melyekkel Neró arany-
házában találkozunk.

Mert hát Neró, e koronás zsarnok,
kocsis, költő s komédiás olyas valamit
akart emelni az utókor számára, mely ne
legyen oly kétes értékű, mint a fizetett taps.

Egyszer kedve kerekedett, nagyobb-
szerű látványosságot szerezni. Látni akarta,

hogyan éghetett Trója s Róma elhamvadt.

Erre szűknek találja palotáját a mons.
Vaticanuson, majdemel ő magának arany-
házat.

Megtette. Az igája alatt nyögő Római
csak elámult, mit nem alkotott az ő Nérója!
... Századok ítélték, korszakok mul-
tak Neró aranyházából messze elszórt,
komor falakon, bús romokon kívül mi sem
maradt.

*

A „templom Pacis”-tól, tehát a forum
Romanum lábától a mons Coeliusig, a
Palatinustól az Esquilinusig: ezt a terü-
letet, legkevesebb egy mérföldnyi kiter-
jedésében, foglalta el az inkább városnak
mint háznak nevezhető Néró-palota.

A vestibulum a „templom Pacis” fő-
terével feküdt arányosan. Hármasszlop-
sor övezte; az oszlopok széleit magasság-
nyira meredeztek égne; drága márványu-
kon visszatükröződtek a tova surranó
alakok.

A vestibulum az atriumba vezetett,

Fényes terem volt ez, kényelmesen
fért el benne az egész szenátus. Közepén
állott Neró hatalmas szobra: 129 láb
magas volt. A főt dusfény övezte, hiszen
Neró sok egyéb jó tulajdonsága mellett
még Istene is volt a rómainak.

A palotához számtalan melléképület
simul. Ez épületszárnyak szoros össze-
kötésben állottak, köztük a legkülön-
félébb változatosságot nyújtva lakójának.

Ha a koronás kényur megunta az épü-
let vakító fényét, kényelmes hordágyán
százfélé hordathatta magát, mégis mindig
otthon volt.

Üde ligetek szivárvány tolu énekesek-
kel csalogatták. Duzzadó pázsiton fürge
vad szökdécselt, nem is félt attól a cam-
mogó medvétől, melyet Nero vékony
aranyláncon vezetett.

Majd mesterséges sziklatömbökből cse-
vegő patak tört elő, s lezuhanva a szik-
lák tömkelegén, kellemes zuhatagot alko-
tott, melyen ezer színben törtek meg a
nap sugarai.

eszmének, a ki megnyerhető. A helybeli közönségből minél többet és a vidékről is mentől számosabbat. Hogy erős, virágzó és hosszas életü lehessen a szövetkezet.

Ne féljen az eszmétől senki. A kereskedők nem fogják elveszíteni vevőiket. Csak bizonyos 0/0-ot, talán épen azt, mely ezelőtt is nagyban szerezte be szükségleteit.

Vásárolni csak részvényes vásárolhat a szövetkezet boltjában és így a többi kereskedések között talán épen a nemes verseny fejlődik ki.

Ránk nézve van valami más megnyugtató is a dologban. Szombati napokon is lesz nyitva kereskedés, minek Mocs és vidéke mindenesetre csak örülhet.

Március 15-ike nálunk.

Szeretnénk több helyet szentelni annak az emlékeztető napnak, a magyar szabadságharc nagy ünnepének, mi minálunk is minden magyar szívet annyira megnyugtatóan folyt le.

Technikai okok miatt csak most tehetünk eleget e kedves kötelességnek, de legalább higgadt és tárgyilagos nyíltsággal, a valóságnak egészen megfelelően ejthetjük meg referadánkat. Volt egy szép, gyönyörű és emlékeztető napunk, 1905. március 15-ike. Méltó a jelen esztendőhöz. Szíveinket kiemelte a hétköznapiasságból és csordultig töltötte a legszentebb érzellemmel, azzal a hagyományos hazaszeretettel, mi nélkül magyar embert elgondolni nem is lehet. Jól esett látnunk, hogy míg politikai tekintetek, — mint ék, — széthasogatják kis társadalmunkat és részekre bontják az erőket, addig a szabadságharc első napjának emléke tömörítette, impozánssá és elszigeteltségében is nagygyá és méltóságossá tette kis társadalmunkat. Csak ilyenkor látjuk, hogy szép számmal vagyunk.

A tömörülés fokozza az erőt. Egynek lelkesedése százaknak arcára csalja ki a lelkesedés pirját és a levegőt átjáró, a

soraink között vibráló hazaszeretet, mint delejes álm — meleti vérünket, fokozza, tüzesíti lelkesedésünket.

Alig vettük észre, oly hirtelen jött a tavasz, vagy talán oly igen messzire távozott a tél. Alig vettük észre, hogy itt van március az ő idusával, a magyar szabadságharc nagy ünnepével.

És március 15-ike mily váratlanul lepett meg. 14-én mintha még semmi sem volna. Itt-ott falragaszokon olvasható a holnapi napra vonatkozó felhívás. Nem is délelőttre, hanem délután 4 órára invitál az „Arany fácány”-ba. Sok idő van addig. Mintha senki sem készülne. Mintha mindenki csak az utolsó pillanatra várna. Van azonban egy lelkes kis csapat. A rendezőbizottság. Fut, fárad és minden akadályt gondosan megszüntet, a mi a nagy ünnep összhangját zavarhatná; minden eszközt megragad, mivel az ünnep fényét emelheti. Így virradt ránk a szabadságharc dicsőséges első napjának reggele. Így jött el annak délutánja. Megélenkült, megmozdult a csendes helység. Mintha megszólaltak volna a háromszínű zászlók a házak tetejéről, valami ünnepi hangulat uralta még az utcát is. Megmozdult a mocsai magyarság. Birtokosnak, hivatalnoknak és iparosnak egyaránt egy érzés, — a hazaszeretet érzése parancsolt. S aztán betelt zsufolásig a nagy vendéglő tágas terme. Ott volt minden jóra való magyar ember. Ott lelkesedtünk mindannyian a gyújtó beszédek és hazafias szavak hatás alatt. Ez a tulajdonképeni ünnepély káprázatosan sikerült. Nem képviselve, hanem teljes számmal voltak ott a hivatalok és feszült figyelemmel várták a hazafias ünnep kezdetét.

Csengő, érces hangintonálja a legszebb magyar éneket a himnusz. Oda kap szívünkhöz az első pár hang és aztán énekelünk, szívünk legigazibb érzésével nemesen tüntetve.

Az ének megszűntével Kovács Gerő kir. közjegyző szólott az ünneplő közönséghez. Szívből szedett szavakkal ecsetelte a célt, miért egybegyűltünk, és jelentőségét az 1848-i márciusi nagy napnak. Szavaira felhangzott a lelkes éljenzés, mit fokozott az a temperamentumos, értelmes és átértett szavallat, mivel Benedek Endre áll.

tanító Petőfi „Talpra magyar”-ját interpretálta. Ezután jött az ünnepi beszéd, melyet Orbán Ferencz mocsai róm. kath. lelkész tartott. Itt csak annyit jegyzünk meg, hogy szónok szavai oda markoltak a közönség szívébe, mire elég eklatáns példa, hogy maga az ünneplő közönség, szavait igen sokszor szakította félbe viharos éljenzésével és a végén szünni nem akaró éljenzésével honorálta a hazafias melegséggel és közvetlenséggel elmondott ünnepi beszédet.

Majd Kovács Margit lépett a lelkesült hallgatóság elé és értelmes szép hazafias szavallatával bilincselte le pillanatig a közönség figyelmét. Az ünnepséget a szózat akkordjai rekesztették be. Rekesztették volna, hanem ezzel nem végződött a mi március 15-i ünnepségünk. Este hazafias összejövétel volt az Arany fácány-ban. Ott volt intelligenciánknak színe-java. Nem hiányzott senki, kit betegség, vagy más kényszerítő ok nem gátolt a megjelenésben. Ott voltak: Kovács Gerőné, Nagy Albertné, Nagy Róza, Papp Katika, Papp Rózsika, Szenté Matild, Kovács Margit, Ádám Frigyes, Benedek Endre, Bretter Arthur, Csiszér Gábor, Dániel Géza, dr. Delli Adolf, Fejér József, Ferenczy Ingomár id., Ferenczy Ingomár ifj., Gábrus József, Homonnay András, Fulea Aurél, Hosszu Teofil, Joó Károly, Jungmann Andor, Kaizer György, Kovács Elek, Kovács Gerő, Müller János, Nagy Albert, Nagy Elek, Nyárádi Béla, Orbán Ferencz, Papp János, Rosmann Samu, Schiller Henrik, Schwartz József, Táby Elek, S. Torday Sándor, Winkler Albert. Be kell ismernünk, hogy e társadalmi összejövétel szintén a hazafias érzés jegyében fogantatott és az is uralta. Folytatása volt a délutáni hazafias ünnepnek. Amott szereplők tolmácsolták a nagy nap jelentőségét és lelkesítették a legszentebb eszmét hangoztatva. Emitt kiki szabadon, de méltósággal fejthette ki szíve-lelke érzelmeit. A köszöntőket értem, melyek méltán sorakoztak úgy hazafias tűz, mint bensőség tekintetében a délutáni programhoz. Nagy Albert a házára és kapcsolatosan a mi kis körünknek oly szükséges egyetértésre. Egymás megbecsülésére, a helyesen felfogott szabadság, egyenlőség és

Máshol locsogó szökőkutak merész iverben lövelték feléjjel-nappaltiszta vizsugarait, a tavakban ragyogó pikkelyű aranyhalak enyelegtek egymással.

Egy-egy tó kis tengernek is beillett, így az is, a mely a mostani Colosseum helyén feküdt.

E tó tükrét fényes sajkák hasították át. Nappal a szép kék ég mosolygott fölötte, s a napsugarak pajkos táncban türődtek meg kristály-habjaiban; éjjel ezer meg ezer lámpa öntötte el fölötte sokszínű fényét s tündér-világot varázsolt melléje. Jól illettek a képbe azok a művészi lakók, melyek a tó partján emelkedtek s kellemes üdülőhelyt kínáltak a dőzsölésben kifáradt zsarnoknak.

De tekintsünk be a palotába.

Tacitus azt mondja, hogy a palota, díszítésekre használt anyag s ennek értéke minden képzeletet felülmul.

A falakat arany lemezek borítják, ezek drágakövekkel voltak kirakva. A tetőzetek

legszebb festményeket hordottak, ezeket ékes aranykeretek tartották.

Fortuna temploma a belső szobák közé volt ékelve. Falaihoz a márványt Cappadociából hozták. E márványt hófehér, aranyozott erek futották át, ha fényt vetettek reá, sokszorozottan verte azt vissza s sokáig vakítóan világította be a termet.

Az ebédlők tetőzete elefántcsontból volt ébenfába foglalva; e tetőzeteket félre lehetett tolni, hogy számtalan rabszolgakéz illatos virágokat szórjon le, vagy elkábító illatu porzó vizet hintsenek a finom csövek az étkezőkre, kik rózsá s myrthus-levelekkel megvetett kereveteiken heverték illatos virágokkal övezve fejüket.

A mi ritkát csak nyújtbatott tenger s szárazföld, azt arany s ezüst edényekben mind felhordták. Az ebéd 22 teritékű volt. Minden vendég mellett több koszorúzott rabszolga állott; az egyik könnyű

legyezővel hűsíté a levegőt, a másik myrthus-ággal hajtá el a legyeket.

A szünetek között zene, bohócok, szemfényvesztők, költők mulattatták az étkezőket. Majd hoszu seregben fiatal gyermekek léptek a terembe, táncra perdültek, bordalokat énekeltek s zene kísérté őket.

Majd más jelenet tárul elénk. Elmozdult az étterem fala: nagy terem fekszik előttünk. A vendégek, a nélkül, hogy helyökről mozdultak volna, új játékban gyönyörködhetek. Gladiatorok mérték össze fegyvereiket; vakon rohannak egymásnak, szikrát vet a fegyver, tompa halálordítás, vad diadalkiáltás, tompán zuhan a holttetem. Majd vértől befecskendezetten rohan be a győző, a császár és vendégeinek tapsa közt dől kardjába, haldokló vére pirosra festi az étterem padlóját.

A terem megfordul tengelyén, ismétlődik a játék a másik teremben. . . .

testvériség eszméjére üritette poharát. Orbán Ferencz a dicső szabadságharc történelméből rámutatott a szerepre, mit a nők akkor oly lelkesen töltöttek be, a hazafias honleányokat éltette, Táby Elek a rendező bizottságot köszöntette, Kovács Gerő Orbán Ferenczre emelte poharát, ki ünnepi alkalmi beszédével igazán feledhetetlenné tette a mai napot. Orbán Ferencz a kaszinót és elnökét üdvözölte, mint a honnan a tulajdonképeni eszme kiindult.

Ilyenforma volt minálunk az 1905. évi március 15-e. Hazafias, lelkes és magaslatos ünnep. A legszentebb érzés dobogtatta meg sziveinket és büszkeséggel töltött el a tudat, hogy annak az édes hazának vagyunk gyermekei, melynek történelme a hazaszeretet ragyogó példáit, esodás szép tetteit tárja a világ és a nemzet elé.

Hiányos lenne megemlékezésünk, ha át nem tekintenénk a közel szomszédba is. Nagysármás hazafias lakossága szintén kegyelettel ünnepelt március 15-én. Az odaváló intelligencia teljes számmal, a polgárság és a köznép szintén tömegesen jelent meg a szép verőfényes napon megtartott nemzeti ünnepen. A Himnusz elénekülésével kezdődött az ünnepély. Emelkedett hangú, hazafias emlékbeszédet tartott Pados Sándor, szavaltak: Bálint Lajos, Nagy Márton, Balassa Sándor, Antal Károly, Gál István, Hajmási Pál, Szabó András, Bende Lajos, Cseri András iskolásfiuk. Hazafias melegségtől áthatott záró beszédet pedig Pergő Kálmán tartott. A jól sikerült ünnep a Szózat elénekülésével zárult.

Keszűben, e tisztán magyarajku és érzelmű mezősegi községben is ünnepet rendeztek a magyar szabadságharc emlékére. Részletes tudósítást nem vettünk annak lefolyásáról, csupán annyi értesülésünk van, hogy a vasárnapi isteni tisztelet után az iskola udvarára gyűlt össze a lakosság, hol hazafias ének és szavaltok után Veress János tanító beszélt lelkesen március 15-ének és az utána következő nagy napoknak jelentőségéről. Mocsról is többen kirándultak és így a keszűi magyarok ünnepe még impozánsabb képet nyújtott.

Szíves örömet szenteltünk néhány sor lapunkban is a reánk nézve annyira emlékeztető és jelentőségteljes napok megünnepléseinek. Készakarra vártunk, késlekedtünk, hogy még más mezősegi, magyar-

S vendégek vigan követik császárukat, új mulatságról gondoskodott az.

Magas erkélyre lépnek. Ezek ligetcskével borítvák, a fákon mesterséges állatok, a legkülönfélébb madarak, pávák, galambok, hattyuk ülnek izlésesen elhelyezve — mindmeganyai aranyból s drágakövekkel díszítve, hűen utánóztatva — csalják a szemet.

Az erkély a tóra nyújt kilátást. Tengeri csatát rendeznek. Ha a császár ezt is megunt, kocsira kap, kezdetét veszik a kocsiversenyek, hogy a biztos babért homlokára övezzék a zsarnok. . .

S mindenről Neró azt mondta: „Most kezdek csak emberekhez illően élni és lakni“ . . .

Dr.

lakta községekből is beérkezessék bár néhány sor tudósítás. Többet nem kaptunk, pedig nem hihetjük el, hogy mindenhol valami keveset ne szenteltek volna a szív érzéséből március 15-ének.

Talán egyetlen napja az esztendőnek, mikor magyar érzésünkről külsőséggel is hitvallást tehetünk. Ha valahol, úgy itt van szükség arra. Ünnepeknünk kell, „szükséges“ emlegetnünk a nagy napokat, az azokhoz fűződő ragyogó tetteket, hogy ielkünk rugékonyságot nyerjen és megővjük magunkat az elhívtárvadástól.

HIREK és VEGYESEK.

Emlékeztető:

Szombat, márc. 25. Gyümölcsoltó Boldogasszony. Vasárnap, márc. 26. Bójt. 3. vas. Manó. Hétfő, márc. 27. Rupert p. Kedd, márc. 28. Sisetus p. Szerda, márc. 29. Ciril. Csütörtök, márc. 30. Rorin. Péntek, márc. 31. Ámosz. Szombat, április 1. Hugó p.

— **Felhívás.** A Mezősegi Híradó első negyedéve zárul a mai nappal és a jelen számmal. El nem mulasztható, kedves köteletségünknek ismerjük, hogy köszönetet mondjunk mindazoknak, kik szellemi és anyagi támogatás által szerény kis lapunk fennmaradását lehetővé tették. Ezt a jó indulatot reméljük és kérjük jövőre is. Hátrálékos olvasóinkhoz még egyszer és utoljára elküldjük szavunkat és tisztelettel kérjük a negyedévi hátrálék szíves beküldését és az előfizetés megújítását. Kedves olvasóink kényelmére utalvány-szelvényeket is mellékelünk mai számunkhoz. Szíveskedjenek annak felhasználásával úgy intézkedni, hogy a szétküldésben fenakadás ne történhessék. Kiváló tisztelettel

a Szerkesztőség.

— **Eljegyzés.** Dobay Lajos nagysármási ev. ref. lelkész kedves leányát Tercsikét f. hó 12-én eljegyezte Máthé János szilágyballai igazgató-tanító. A kötető frigyhez mi is őszintén gratulálunk. Sok szerencsét és tartós boldogságot.

— **Névnapi.** Hóvirág és ibolya-csokrot kínálnak lépten-nyomon a gyermekek. Itt a tavasz az ő melegengető napsugárával, illatos virágaival, derű képével. Oly jól esik, ha látjuk az életet, mi nemcsak bokrok alján, de a szívekben is meghozza virágát. Az ibolya-csokrok idején, a hazaszeretet nagy napjának kapcsolatosan a baráti szeretetnek és tiszteletnek is áldozott kis társadalmunk. Sándor és József napjain ünneplő díszit öltött községünk. Siettek az emberek, hogy a tiszteletnyilvánítása legalkalmasabb pillanatot a névnapiakat megragadják. Március 18-án Sándor napján *S. Torday Sándor* kir. járásbíró keresték fel nagyszámu tisztelői. Nemcsak helyből, de vidékről is igen sokan eljöttek, hogy a közszeretben álló derék bíró a ragaszkodás és becsülés jeleivel elhalmozzák. Barátságos, gazdag asztalánál időzve köszöntöttek mindannyian. Mi sem maradhatunk el és szívből kívánjuk, hogy még sok éven át lehessen az ilyen impozáns módon megnyilvánuló tiszteletnek és szeretetnek középpontja. *Kutas Sándor* mocsai körjegyzőt is sokan keresték fel és rótták le vele szemben is a tisztelet adóját. Március 19-én József-napján *Szabó József* adóhivatali ellenőrt keresték fel nagyszámu tisztelői, jóbarátai és szívből

kivántak neki számos József-napot. Márc. 21-én *Hosszu Teofil* urat látogatta meg a nagyszámu, tekintélyes rokonság és társadalmunk kiválóságai helyből és vidékről is megjelentek, hogy a kedves Teofil-bácsi előtt ragaszkodásukat dokumentálják és kifejezésre juttassák azt az igaz tiszteletet, mi őt minden oldalról környezi. Mondanunk is fölösleges, hogy minden helyen szíves vendéglátásban volt részök a látogatóknak és a fehér-asztal mellett is sokszor megnyilvánult, illetve ismétlődött a jókívánság. Magunk részéről is csatlakozunk a gratulálók sorához és szívből kívánunk az ünnepekteknek még számos névnapi. Ad multos annos.

CSARNOK.

Apró hirdetések.

Dr. Badacsonyi László, egyetemi tanár, reggelijénél ült, s átnézte a postát s a napi lapokat. Egyszerre megakadt a szeme a következő szövegű apró hirdetésen:

„Szinipályára óhajtlépni fiatal vidéki leány, ki magában e pályára hivatottságot és tehetséget érez, de — sajnos! — nem rendelkezik az ehhez szükséges anyagiakkal. Hálája mellett majdan a felmerült összes költségek visszatérítésére kötelezi magát oly nemeslelkű vagyonos hölgygyel, vagy családdal szemben, mely célja elérésében segítségére volna. Cim a kiadóhivatalban 12347.“

Badacsonyi becsengeti az inasát s ilyen utasítást ad neki:

— Imre kérem, itt felírtam egy szelet papírra egy számot, menjen vele a Budapesti Hírlap kiadóhivatalába, s az ilyen számú apró hirdetésre vonatkozó címet irassa fel magának. Aztán hozzon a Casinóból egy jegyet a Nemzeti színház mai előadására . . .

A tanár ur mesés gyors carriert csinált s ezt teljesen önmagának köszönhetette. Az orvosi irodalomban rendkívüli tevékenységet fejtett ki. Munkái ismertté tették nevét nemcsak hazájában, de külföldön is. Emellett azonban társaságbeli ember is volt, ki rajongott az irodalomért és a művészetért.

Amint Badacsonyi reggelijét elfogyasztotta, bevonult laboratóriumába, melynek asztala a roskadásig meg volt terhelve kék, zöld, piros, sárga és szintelen folyadékokat tartalmazó üvegekkel, Búnzen-lámpákkal, thermostattal, légsúlymérővel, calorimeterrel, villamos készülékekkel stb. A tanár urat most egy aktuális kérdés foglalkoztatja: a tudóész orvoslása, illetőleg az ellene való előzetes védekezés. Nem riasztja őt vissza német kartársának kudarca. Ő már közel jár a kérdés megoldásához. Most kísérletezik éppen egy általa feltalált vegyülettel, mely a szervezetbe véve, annak chemismusával rohamosan egyesül, miközben a szervezet hőmérsékét állandóan 42 C°-on tartva, megöli a tuberculosis bacilusait. A szer csak annyiba tökéletlen még, hogy a kísérleti állat hődermedetben elpusztul. Ha most még sikerül a szervek ellenállását valamely uton a hőemelkedés arányában fokozni, a nagyfontosságú kérdés meg van oldva!

Az inas jelenti most, hogy a megbízásoknak eleget tett. Átnyújtja a színházjegyet s a kívánt címet s rejtélyes mosollyal távozik. A tudós mohó kívánsággal olvassa el a címet: „Hargittay Katinka,“ Kassa poste-restante. Majd levélpapírt vesz elő s írja:

Igen tisztelt Nagysád! Becses hirdetését olvasván, őszinte öröm fogott el, hogy végre alkalmam nyílik számba sem vehető áldozat árán egy új tehetséget céljához segíteni, s vele hazai művésze-

tünk támaszául egy újabb oszlopot emelni. Kérem tehát, fogadja tiszteletteljes ajánlatomat teljes bizalommal s ne várokoztassa meg sokáig b. válaszával a kegyedet ismeretlenül üdvözlő Dr. Bodacsnyi László tanárt (Budapest, Andrássy-ut 9.)

Tudósunk a következő napokat lázas nyugtalanságban töltötte. A laboratoriumi munka sem folyt úgy, mint rendesen. A válasz azonban csak nem érkezett. Már szinte boszantotta, hogy ilyen csekélység ki tudja zökkenteni nyugalmaiból. Lassanként azonban hozzászólt a gondolathoz, hogy ajánlatát mellőzték. Ismét a régi, higgadt tudós lett, ki órák hosszat kísérlezett az új vegyülettel. Koronként mégis szemrehányást tett önmagának, hogy talán kissé rideg formában tette ajánlatát. Egyszer mégis egész váratlanul megjött a válasz.

— Igen tisztelt tanár ur! Bocsásson meg, hogy nb. ajánlatára oly soká késtem a válaszzal. E késedelem egyedüli oka, hogy még soha hasonló helyzetben nem voltam s így most, midőn egy egész életre kiható lépésre határozom el magamat, érzem csak, hogy mégsem vagyok oly bátor, minőnek eleinte tartottam magamat. Bár árva leány vagyok s így nincs, ki lebeszéljen, mégis akadályok gördülnek elhatározásom elé, mert könnyebb meggyőzni mást, mint önmagunkat! De már határoztam! Ha tanár ur továbbra is fenn tartja nb. ajánlatát, kérem engem erről, valamint mindarról, mi engem új helyzetemnél fogva érdekel, értesíteni. Ezek után vagyok őszinte hálám kifejezése mellett Hargittay Katinka, Kassa, post-restante.

Tudósunk örömmel s fokozódó lelkesedéssel olvasta el a levelet. melylyel az ismeretlen leány egyszerre megnyerte rokonszenvét. Aztán egyszerre elkedvetlenedett, mikor elgondolta, hogy a leány legfeljebb 18—20 éves, s ő maga is alig van túl a harmincan. Ha ezt a lánynak bevallja, valamint azt is, hogy egyedül álló, nőtlen ember, aligha lehet majd meggyőzni a leányt, hogy szándéka becsületes s őszinte! Vagy most, mikor végre megvalósíthatná, mondjon le hő óhajáról, hogy a művészet iránt táplált lángoló szeretetének hozhasson áldozatot? Hiszen mindentféle jótékonysági mozgalomban részt vett s éppen most fujjon takarodót, mikor valakinek a szerencsáját, a jövőjét megalapíthatja? Nem! Egy ártatlan kis család segíteni fog!...

(Vége köv.)

Sz. 61—1905.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a marosvásárhelyi kir. bíróságnak 1904. évi V. II. 950/4. számú végzése következtében dr. Meller Mór ügyvéd által képviselt Kann és Heller cég javára Koós Viktor ellen 338 kor. 55 fill. s járuléka erejéig 1905. évi február hó 16-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 2000 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: a 17035. sz. gőzgép és tartozékai nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a mocsai kir. járás-bíróság 1905. évi V. 1/2. számú végzése folytán 338 kor. 55 fill. tőkekövetelés, ennek 1903. évi február hó 10 napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 75 kor. 35 fillérben biróilag már megállapított költ-

ségek erejéig Nagysármáson a határon a Kálmán István tagján leendő eszközölésére 1905. évi márczius hó 29-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Mocs. 1905. évi márczius hó 8. napján.

Ferenczy György,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 65—1905.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezenel közhirrre teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszéknek 1898. évi 2118 számú végzése következtében Dobál Antal ügyvéd által képviselt Kendeffy Gyula javára Somlea Juon ellen 860 kor. s járuléka erejéig 1898. évi június hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1320 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 4 ökör és 6 tulok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a mocsai kir. járás-bíróság 1905. évi V. 46/3. számú végzése folytán 860 kor. tőkekövetelés, ennek 1898. évi április hó 12-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 59 kor. 16 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig M.-Frátán Somlea Juon alperes lakásán leendő eszközölésére 1905. évi márczius hó 31-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Mocs, 1905. évi márczius hó 12-ik napján.

Ferenczy György,
kir. bir. végrehajtó.

Dróttal szőtt menyezet-nádfonat

jutányos árban kapható

Janovits Salamon kereskedésében

Mocs on.

TELEFON 101. SZÁM.

ADI ÁRPÁD

KÖNYVNYOMDÁSZ

MAROS-VASÁRHELYT, FŐTÉR 7. SZÁM.

Szives tudomására hozom t. megrendelőim és üzletbarátaimnak, hogy

KÖNYVNYOMDÁMAT

a mai kor igényeinek megfelelőleg teljesen újonnan berendeztem.

Midőn ezen körülményt tisztelt megrendelőim szives tudomására hozom, kérem további nagybecsű támogatásukat jövőre is

Megrendelésre gyorsan és izlésesen készít:

Esküvői-, bál- és alkalmi meghívót diszes kivitelben. Névjegyek-, táncrendek- és eljegyzési kártyák a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig.

„Székelység”

SZÉKELYTANÚGY
SZÉKELY VILÁG

„Mezőségi Híradó”

KIADÓHIVATALA.

Állandó raktár:

Községbiráskodási-, körjegyzői, halottkémi-, iskolai- és a róm. kath. lelkészi hivatal részére szükségilendő nyomtatványokból.

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.

Nyomatott Adi Árpád könyvnyomdájában Maros-Vásárhelyt, Főtér 7. szám.

IskolaAlapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár @ Fundația pentru Școală - BCU Cluj

Handwritten signature: Daniel Popa